

Rifat ARAZ

“DÜNYA” DENEN!..

“Dünya” denen, değirmende;
Dönüp durdum, bunca yıldır!..
Arşa yüklü toprak tende;
Solup durdum, bunca yıldır!..

Seyrimde mi, baht eleğim?
“Vuslat” ister, her dileğim!..
Çağladıkça kor yüreğim;
Dolup durdum, bunca yıldır!..

Yâ Rab; nûr sal amelime;
Düştüm bir can bedeline!..
Derin, sonsuz emelime;
Dalıp durdum, bunca yıldır!..

Gayb bürünmüş, bu cân Sen’in;
Gönlümde mi aşk gülşenin?..
Çözüldükçe sır mahzenin;
Olup durdum, bunca yıldır!..

Seyr-i sülûk oldu izim;
“Sen’i” söyler, her bir sözüm!..
Aşk odunda, titrer özüm;
Yanıp durdum, bunca yıldır!..

Bu ne hâldir, kul başımda?
Nefs işlenir, gam taşımada!..
Kalbe akan gözyaşımada;
Yunup durdum, bunca yıldır!..

HİKMET ESİNTİLERİ!..

Yâ Rab: “Kulum!” dedin bana;
“Tevhîd” diyen, iz içinde!..
Menzil menzil, yana yana;
Güller derdim, köz içinde!..

Kastım odur, aşka dalam,
Cân seyrini, ömre salam!..
Her âyetten, hikmet alam;
Baharım var, güz içinde!..

Nefs doyar mı mala, mülke?
Gönlüm düştü terki, terke!..
Nasıl girdim derin ilke?
Seyri gören, göz içinde!..

Bildim; ‘dünyâ’, ‘ukbâ’ nedir;
Katremdeki, ‘membra’ nedir?..
Cân; gizli bir hazinedir,
Bir deryâdır, öz içinde!..

Aşk derdiyle, yandım oda;
Kul olduğum, geldi yada!..
Kulak verdim, hoş murada;
Çoğu buldum, az içinde!..

Bir cânım var; aşktan ince,
“Sen’i” söyler gündüz, gece!..
Bezm-i cânada, benden önce;
“Belâ!” dedim, söz içinde!..

**ODDA AÇAR,
“GÜL”ÜN SEN’İN!..**

*Evvel dedim, “son sözümlü”;
Sen’siz değil, kulun Sen’in!..
Sen’sin açan, kalp gözümü;
Câna düştü, yolun Sen’in!..*

*‘Gafûr’ Sen’sin, Sen a ‘Azîm’;
Cân Sen’indir, Sana teslim!..
Mağfîret et, Sen a ‘Kerîm’;
“Sen’i” söyler, hâlin Sen’in!..*

*Yâ Rab; kaldır, benden ‘ben’i;
Gören Sen’sin, yanmış teni!..
Kalbe kurdun, değîrmeni;
Nefs öğütür, selin Sen’in!..*

*Kader yazdın, bende ruhsat;
Sırtımda mı, sonsuz hayat?..
Süleyman’a, oldu kanat;
Lût’a haşyet, yelin Sen’in!..*

*Menzil ince, cân manidar;
Gayb bende mi, a “Âşîkâr”?!..
“Âh” çektikçe bu intizâr;
Odda açar, “Gül”ün Sen’in!..*

*Tesbîhte mi, şu mevcûdat?
Sınanan ben, benimmaksat!..
Bir nefes ver, bende fitrat;
Rahmet bulsun, çölün Sen’in!..*

BİLMEM!..

*Aşk derdiyle, bir hoş oldum;
İlki bilmem, sonu bilmem!..
Neye baksam, Sen’i buldum;
Yönü bilmem, yanı bilmem!..*

*Cân seyrinde, yandı yürek;
Dağ yükümlüde, bin bir emek!..
Ömür bir çark, zaman elek;
Ten öğütür, cânı bilmem!..*

*Yâ Rab; Sen’de her kararım;
Gönül arar, ben ararım!..
Ötede mi, ilkbaharım?..
Dünü bilmem, günü bilmem!..*

*Sen’den geldi hoş tevekkül;
Bunca derde, şu tahammül!..
Dört kapıda, doldu gönül;
Sevgimiz var, kini bilmem!..*

*Aşk elinden bu hâldeyim;
Arş’a yüklü icmâldeyim!..
Bir âlem-i misâldeyim;
Malı, mülkü, şanı bilmem!..*

*Menzil menzil, kubbe kubbe,
Sebep, bağı bir sebebe!..
Ne sevdâdır, iner kalbe?
Unuttum ben, beni bilmem!..*